PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU EURÓPSKY PARLAMENT
EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

SUOMEN EDUSKUNTA
FINLANDS RIKSDAG

PROGRAM

SPOLEČNÉ PARLAMENTNÍ ZASEDÁNÍ
z iniciativy Evropského parlamentu a parlamentu Finska

OD TAMPERE K HAAGU: CESTA VPŘED?
POKROK A NEDOSTATKY V OBLASTI PROSTORU SVOBODY, BEZPEČNOSTI A PRÁVA

Pondělí 2. 10. 2006 a úterý 3. 10. 2006

Hemicycle
Evropský parlament, Brusel

Na základě závěrů z evropské vrcholné schůzky konané v říjnu 1999 v Tampere, která se jako vůbec první zabývala pouze prostorem svobody, práva a vnitřních věcí, byl zformulován tzv. „Program z Tampere“. Po jeho ukončení v roce 2004 Komise zveřejnila hodnocení, které upozornilo na hlavní překážky dalšího pokroku, jako je například převládající požadavek jednomyslného hlasování v Radě a problém, jak zajistit, aby se přijatá opatření v členských státech účinně realizovala. Program, který měl následovat po programu z Tampere, byl schválen v Haagu v listopadu 2004 za nizozemského předsednictví.

Ve svém sdělení[1], které hodnotí stav realizace Haagského programu, zveřejněném v červnu 2006 Evropská komise potvrdila, že zde stále existuje řada nedostatků v plnění programu z Tampere. Je v něm zdůrazněno, že existují jisté nedostatky v provádění právních předpisů v právu členských států, což podkopává jejich účinnost. Komise rovněž upozornila na to, že realizace Haagského programu naráží na mnoho obtíží zejména v důsledku specifičnosti rozhodovacího procesu, jako je oddělení „prvního“ a „třetího“ pilíře[2] či požadavek jednomyslného hlasování, které je nutné v některých oblastech (např. v oblasti „třetího pilíře“ nebo legálního přistěhovalectví).

[1] KOM(2006) 331, „Provádění Haagského programu: cesta vpřed“
[2] První pilíř se týká politik, které jsou zahrnuty do Smlouvy zakládající Evropské společenství. Jedná se např. o oblast udělování víz, azylu, přistěhovalectví a o další politiky se vztahem k pohybu osob (Hlava IV). Třetí pilíř se týká policie a soudní spolupráce v trestních věcech, přičemž tato ustanovení jsou součástí Smlouvy o Evropské unii (Hlava VI).

Komise se domnívá, že „překlenující doložky“ (obsažené v článku 42 Smlouvy o Evropské unii a článku 67 Smlouvy o Evropském společenství) jsou řešením těchto potíží, které je založeno na použití „metody Společenství“ v oblasti politik týkajících se prostoru svobody, práva a bezpečnosti.
Evropský parlament opakovaně vyzval k aplikaci těchto doložek[3]. Evropská rada, která zasedala ve dnech 15.–16. června 2006, také vyzvala finské předsednictví, aby *„prozkoumalo (...) možnosti, jak na základě stávajících smluv zlepšit rozhodování a činnost v prostoru svobody, bezpečnosti a práva“*. Finské předsednictví zorganizovalo neformální zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci ve dnech 20.–22. září 2006, na němž ministři EU projednali tuto otázku.

Zdá se, že po sdělení Komise a neformálním zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci je důležité zhodnotit, čeho bylo dosud při realizaci Programu z Tampere a Haagského programu dosaženo a čeho lze dosáhnout v blízké budoucnosti, pokud chceme podpořit evropskou spolupráci a zvýšit účinnost a demokratickou odpovědnost již schválených opatření v prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Rok 2006 je také rokem desátého výročí „Ženevské výzvy“ a příhodným okamžikem pro zhodnocení pokroku, jehož bylo dosaženo v oblasti soudní spolupráce.

V rámci každého zasedání by se debata mohla zaměřit na hodnocení:
- **účinnosti** politik v prostoru svobody, bezpečnosti a práva
- rovnováhy mezi základními **právy a potřebou bezpečnosti** v rámci těchto politik

Praktické pokyny pro vedení diskuse

• Vystoupení na úvod každého zasedání by se měla omezit na 8 minut.
• V zájmu toho, aby se do diskuse mohl zapojit co největší počet poslanců, bude doba určená pro jednotlivá vystoupení v průběhu diskuse omezena na tři minuty na jeden příspěvek či otázku.
• Poslanci, kteří by chtěli doplnit své vystoupení, tak mohou učinit písemně (pokud možno v angličtině nebo ve francouzštině) a předem zaslat sekretariátu dokument (e-mail: amalia.nicolaidou@europarl.europa.eu), který bude na zasedání rozdán přítomným.
• Pokud se budou poslanci hlásit o slovo, nechť o tom informují předsedajícího a na samostatném listu papíru uvedou své jméno a který parlament zastupují. Slovo bude jednotlivým řečníkům uděleno v pořadí, v jakém budou obdrženy tyto žádosti, přičemž vždy vystoupí dva poslanci národních parlamentů a jeden poslanec Evropského parlamentu.
• Na konci každého zasedání bude určitá doba vyhrazena na to, aby mohli poslanci reagovat na přednesené příspěvky s tím, že doba každého takového příspěvku bude omezena na jednu minutu (prosíme o používání modré karty).

[3] Viz např. usnesení Evropské parlamentu k dalším krokům v období reflexe a analýzy budoucnosti Evropy, 14. 6. 2006, P6_TA-PROV(2006)0263

Pondělí 2. října 2006

15:00–15:30 ZAHÁJENÍ ZASEDÁNÍ

Účastníky zasedání přivítá pan **Jean-Marie CAVADA,** předseda Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci EP, paní **Tuija BRAX,** předsedkyně výboru pro právní záležitosti finského parlamentu a pan **Matti VÄISTÖ,** předseda výboru pro vnitřní věci finského parlamentu.

Úvodní projevy pronesou pan **Josep BORRELL FONTELLES,** předseda Evropského parlamentu (bude potvrzeno), a paní **Sirkka-Liisa ANTTILA,** místopředsedkyně finského parlamentu.

15:30–17:00 1. ZASEDÁNÍ

VÝMĚNA ÚDAJŮ A OCHRANA ÚDAJŮ: CO JE PŘEKÁŽKOU UPLATŇOVÁNÍ ZÁSADY DOSTUPNOSTI?

Předseda: pan **Jean–Marie CAVADA,** předseda Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci EP

Pro usnadnění výměny údajů mezi úřady členských států, ale i s třetími zeměmi, hlavně v oblasti policejní a soudní spolupráce, se na evropské úrovni vyvíjí řada iniciativ[4].

Haagský program v tomto ohledu navrhuje především vytvoření právního základu a mechanismu pro uplatňování zásady dostupnosti. Komise předložila návrh na výměnu informací na základě této zásady v říjnu 2005[5], zdá se však, že se jednání v Radě o této otázce dostalo do slepé uličky. Členské státy a Evropská komise se tedy snaží o vytvoření alternativních přístupů, buď omezením zemí, na něž by se návrh vztahoval (Smlouva z Prümu[6], mimo rámec EU) nebo tím, že se povinnost zpřístupnit údaje rozdělí podle jednotlivých druhů údajů (viz dva poslední návrhy Evropské komise o vyhledávání informací v databázích DNA a otisků prstů).

Poslední soudní rozhodnutí Evropského soudního dvora ohledně PNR (jmenné evidence cestujících)[7] rovněž ukazuje, jak zásadní jsou otázky výměny údajů a ochrany údajů, dochází-li k jejich výměně s třetími zeměmi[8].
Podporují národní parlamenty uplatňování zásady dostupnosti? Je Smlouva z Prümu vhodnou formou integrace? Podporují národní parlamenty rychlé přijetí a uplatnění rámcového rozhodnutí o ochraně osobních údajů v rámci třetího pilíře? Jaké je stanovisko národních parlamentů k otázce PNR?

---

[4] jako návrh rámcového rozhodnutí o ochraně osobních údajů zpracovaných v rámci policejní a soudní spolupráce v trestních věcech, viz zprávu členky EP paní Martine Roure, A6-0192/2006
[5] návrh rámcového rozhodnutí Rady o výměně informací podle zásady dostupnosti, KOM(2005) 490
[6] Úmluva o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu, přeshraniční kriminalitě a nelegálnímu přistěhovalectví (nazývaná také Smlouva z Prümu) byla dojednána na základě německé iniciativy a podepsaly ji Belgie, Francie, Německo, Lucembursko, Nizozemí, Rakousko a Španělsko dne 27. května 2005.
[7] Rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-317/04 a C-318/04, Evropský parlament proti Radě Evropské unie a Evropský parlament proti Komisi Evropských společenství, 30. května 2006.
[8] viz doporučení Evropského parlamentu Radě o jednání k dohodě se Spojenými státy Americkými ohledně používání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) k potírání terorismu a trestné činnosti nadnárodní povahy, včetně organizované trestné činnosti, 7. 7. 2006, P6_TA-PROV(2006)0354

15:30–16:00: Vystoupení

Pan **Peter SCHAAR,** federální německý komisař pro ochranu údajů a předseda pracovní skupiny EP vytvořené na základě článku 29
Lord AVEBURY, člen Užšího výboru pro EU Horní sněmovny, podvýbor pro vnitřní věci
Pan **Alexander ALVARO** a paní **Sophie IN'T VELD**, členové Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci EP

16:00–17:00 Diskuse

17:00–18:30 2. ZASEDÁNÍ

JAKÁ JE BUDOUCNOST EUROPOLU?

Předseda: pan **Matti VÄISTÖ**, předseda Výboru pro vnitřní věci finského parlamentu

Cílem Europolu, Evropského policejního úřadu, který zahájil činnost v roce 1999, je pomáhat členským státům EU, aby při prevenci a potírání mezinárodního organizovaného zločinu více spolupracovaly. Jelikož činnost Europolu nepatří do rámce EU, není předmětem kontroly ze strany Evropského parlamentu ani soudního přezkoumání ze strany Evropské soudního dvora. Kromě toho tři protokoly[9], které pozměňují původní úmluvu o Europolu a které se snaží zdokonalit operační schopnosti Europolu, ještě nebyly ratifikovány všemi členskými státy, a nemohou tak vstoupit v platnost.
Evropský parlament a řada národních parlamentů opakovaně požadovaly, aby se musel Europol více zodpovídat. Ve svém sdělení o hodnocení Haagského programu Evropská komise prohlásila, že zvažuje možnost předložení návrhu, který by nahradil stávající Úmluvu o Europolu, a uvedla, že bude nutné zlepšit parlamentní dohled a kontrolu nad činností Europolu. Jak to bude zorganizováno? Jaká může být úloha národních parlamentů? Proč nevytvořit společný parlamentní výbor se zástupci Evropského parlamentu a národních parlamentů?

17:00–17:30 Vystoupení

Pan **Max-Peter RATZEL,** ředitel Europolu
Pan **Hubert HAENEL,** předseda delegace Evropské unie, Senát, Francie
Pan **Claude MORAES**, člen Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci EP

17:30–18:30 Diskuse

19:30 Večeře v restauraci pro poslance (přízemí)

Úterý 3. října 2006

9:00–10:30 3. ZASEDÁNÍ

INTEGROVANÁ SPRÁVA HRANIC ZA BEZPEČNĚJŠÍ ROZŠÍŘENOU UNII

[9] Podle Úmluvy o Europolu (článek 43 Úmluvy o Europolu) musejí být protokoly ratifikovány členskými státy v souladu s jejich ústavními požadavky.

Předseda: pan **Jean-Marie CAVADA,** předseda Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci EP

V posledních letech bylo dosaženo významného pokroku při vytváření společné politiky v oblasti správy vnějších hranic. Byl upevněn a dále rozvinut společný soubor právních předpisů (zejména pomocí Schengenského kodexu o hranicích), nová Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích (FRONTEX) byla pověřena koordinační úlohou a na základě vytvoření Fondu pro vnější hranice se pevně ujala myšlenka, že se o toto břemeno členské státy mezi sebou podělí.

Činnost agentury FRONTEX byla slavnostně zahájena před více než rokem. K jakým závěrům lze dojít na základě její činnosti a jaké úkoly před ní stojí?
V současné době se zvažuje možnost rozšíření Schengenského prostoru na nové členské státy a probíhá hodnocení provádění schengenského acquis v těchto zemích. Očekává se, že Rada v roce 2007 rozhodne o zrušení kontrol na hranicích s novými členskými státy a mezi nimi. S jakými úkoly a obtížemi se v tomto ohledu setkáváme?

9:00–9:30: Vystoupení

Pan **Kari RAJAMÄKI**, ministr vnitra, Finsko
Pan **Ilkka LAITINEN**, ředitel Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích (FRONTEX)
Pan **Urmas REINSALU**, předseda ústavního výboru Riigikogu (estonského parlamentu), a pan **Seán ARDAGH**, předseda irského parlamentního výboru pro spravedlnost, rovnoprávnost, obranu a ženská práva
Pan **Henrik LAX** a pan **Michael CASHMAN**, členové Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci EP

9:30–10:30 Diskuse

10:30–12:00 4. ZASEDÁNÍ

KDE JE ROVNOVÁHA MEZI INTEGRACÍ LEGÁLNÍCH PŘISTĚHOVALCŮ A BOJEM PROTI NELEGÁLNÍMU PŘISTĚHOVALECTVÍ?

Předseda: pan **Matti VÄISTÖ**, předseda Výboru pro vnitřní věci finského parlamentu

Nedávný masový příliv přistěhovalců na Maltu, Kanárské ostrovy a ostrov Lampedusa vyzdvihuje význam otázky migrace a přijímání přistěhovalců v Evropské unii. Od zasedání Evropské rady v Seville v roce 2002 a nedávného neformálního zasedání Evropské rady v Hampton Courtu, které se konalo v říjnu 2005, jsou otázky přistěhovalectví na předním místě agendy EU. Ministerská euro-africká konference o migraci a rozvoji, která se konala ve dnech 10.–11. července 2006 v Rabatu, ukázala, že politika přistěhovalectví je spojena s problematikou rozvoje a že boj s nelegálním přistěhovalectvím by měl jít ruku v ruce s politikou legálního přistěhovalectví.

V nedávných letech se naproti tomu politiky přistěhovalectví, které byly vypracovány na evropské úrovni, zaměřovaly na nelegální přistěhovalectví a na rozvoj represivních opatření. Haagský program však obsahuje nejen kroky k potírání nelegálního přistěhovalectví, ale také opatření zaměřená na uplatňování společné přistěhovalecké politiky a na podporu integrace legálních přistěhovalců. Evropská komise v prosinci 2005 zveřejnila akční plán legálního přistěhovalectví, přičemž se očekává, že legislativní opatření budou následovat v blízké budoucnosti.

Externí překlad

Jak hodnotí národní parlamenty uplatňování Haagského programu v této oblasti?
Jak se mohou národní parlamenty angažovat v činnosti následující po realizaci akčního plánu z Rabatu?
A konkrétněji, jsou si národní parlamenty vědomy, že návrh směrnice o navracení nelegálních přistěhovalců bude mít značný vliv na národní politiky týkající se záchytných/zadržovacích center? Jaké je stanovisko národních parlamentů k této konkrétní otázce, která se v současné době projednává mezi Evropským parlamentem a Radou?

10:30–11:00 Vystoupení

Pan **Kari RAJAMÄKI**, finský ministr vnitra
Pan **Adan MARTIN MENIS**, předseda vlády Kanárských ostrovů
Pan **Brunson McKINLEY**, generální ředitel Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) (bude potvrzeno)
Pan **John DENHAM**, předseda Výboru pro vnitřní věci Dolní sněmovny
Pan **Manfred WEBER** a pan **Stavros LAMBRINIDIS**, členové Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci EP

11:00–12:00 Diskuse

12:00–14:00 Oběd podávaný formou švédského stolu v restauraci pro poslance (přízemí)

14:00–15:30 5. ZASEDÁNÍ

10 LET PO „ŽENEVSKÉ VÝZVĚ“: V JAKÉM STAVU JE SOUDNÍ SPOLUPRÁCE V EVROPĚ?

Předsedkyně: paní **Tuija BRAX,** předsedkyně Výboru pro právní záležitosti finského parlamentu

Za účelem řešení otázky nadnárodní povahy kriminality předneslo dne 1. října 1996 sedm evropských protikorupčně zaměřených policejních soudců z Belgie (Benoit Dejemeppe), Francie (Renaud Van Ruymbeke), Itálie (Edmondo Bruti Liberati a Gherardo Colombo), Španělska (Baltasar Garzón Real a Carlos Jiménez Villarejo) a ze Švýcarska (Bernard Bertossa) společnou výzvu na vytvoření „evropského soudního prostoru“. Čeho bylo dosaženo po deseti letech?
V tomto směru se dosáhlo určitého pokroku (např. došlo k harmonizaci definice několika zločinů na evropské úrovni, ke zdokonalení zásady vzájemného uznávání rozsudků, k vytvoření evropské soudní sítě a založení agentury Eurojust), stále však před námi stojí překážky (viz evropský zatýkací rozkaz) a o některých otázkách se dále diskutuje (evropský doklad o svědectví).
Na zasedání Evropské rady v Tampere v roce 1999 bylo potvrzeno, že by se zásada vzájemného uznávání rozsudků měla stát základním pilířem soudní spolupráce v rámce Evropské unie. To předpokládá, že členské státy budou mít vzájemnou důvěru ve své systémy trestního soudnictví a budou vyznávat společný přístup k základním právům. Zdá se však, že to pro některé členské státy představuje problém. V Radě bylo zablokováno několik návrhů (např. rámcové rozhodnutí Rady ohledně potírání rasismu a xenofobie[10] a rámcové rozhodnutí

[10] KOM(2001) 270, 2001/0270/CNS

o procesních právech[11]) a některých případech bylo dosaženo jen minimální dohody (např. evropský doklad o svědectví).

14:00–14:30 Vystoupení

Paní **Leena LUHTANEN**, ministryně spravedlnosti, Finsko
Pan **Bernard BERTOSSA,** pan **Edmondo BRUTI LIBERATI,** pan **Gherardo COLOMBO,** pan **Benoit DEJEMEPPE,** pan **Renaud VAN RUYMBEKE**, evropští úředníci, kteří iniciovali „Ženevskou výzvu"
Pan **Michael KENNEDY**, předseda kolegia Eurojustu

14:30–15:30 Diskuse

15:30–17:00 6. ZASEDÁNÍ

BOJ PROTI TERORISMU: JAK ZLEPŠIT ÚČINNOST A UZNÁVÁNÍ ZÁKLADNÍCH PRÁV?

Předsedkyně: paní **Tuija BRAX,** předsedkyně Výboru pro právní záležitosti finského parlamentu

Po teroristických útocích ve Spojených státech, Madridu a Londýně byl boj proti terorismu v posledních několika letech základem pro schválení mnoha právních aktů na posílení evropské spolupráce a stanovení norem v této oblasti. V akčním plánu pro boj proti terorismu (aktualizován v květnu 2005) byla podrobně popsána opatření, která je potřeba v této oblasti učinit.
Ve zprávě o realizaci Haagského programu však Evropská komise zdůraznila, že *„rozhodnutí Evropské unie bojovat s terorismem podle všeho není správně interpretováno/podáno na národní úrovni, kde v řadě členských států stále dochází ke značnému zpoždění při provádění základních rámcových rozhodnutí zaměřených proti terorismu ve vnitrostátním právu"*.
Kromě toho problematika PNR a urychleného poskytování informací o bankovních transakcích ukázaly, že v boji proti terorismu nelze pokračovat, aniž by se přihlíželo k otázce základních práv.

Jsou právní předpisy přijímané na evropské úrovni účinné a jsou používány v členských státech? Jsou ke zdokonalení a zefektivnění boje proti terorismu zapotřebí nové kroky? Co lze učinit pro to, aby se zlepšila rovnováha mezi základními svobodami a potřebami spojenými se zajištěním bezpečnosti?

15:30–16:00 Vystoupení

Pan **Gijs DE VRIES**, koordinátor protiteroristických opatření EU
Pan **Martin SCHEININ**, zvláštní zpravodaj OSN pro ochranu a prosazování lidských práv a základních svobod v boji proti terorismu
Pan **Enzo BIANCO**, předseda Výboru pro ústavní záležitosti italského Senátu
Pan **Jaime MAYOR OREJA** a pan **Javier MORENO SÁNCHEZ**, členové Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci EP

[11] KOM(2004) 328, 2004/0113/CNS, rámcové rozhodnutí Rady o určitých procesních právech při trestním řízení v celé Evropské unii

16:00–17:00 Diskuse

17:00–17:30 ZÁVĚREČNÉ ZASEDÁNÍ

V této fázi, která je z hlediska prostoru svobody, bezpečnosti a práva zásadní, je zapotřebí pěstovat pravidelný a účinný dialog mezi Evropským parlamentech a národními parlamenty. Tento dialog by se měl zaměřit na lepší transparentnost v oblasti, která se týká pětiny dokumentů předložených Evropskému parlamentu a Radě, a měl by se také zabývat akty, které nepodléhají jasné parlamentní kontrole, jako např. „společné postoje“ EU přijaté v rámci druhého pilíře, které se však zabývají otázkami svobody, bezpečnosti a práva (např. terorismem, základními právy apod.) nebo mezinárodními dohodami EU založenými na článku 24 a 38 Smlouvy o Evropské unii (jedná se např. o dohody s Norskem a Islandem o evropském zatykači nebo o dohodu s USA o PNR).

Pan **Franco FRATTINI**, místopředseda Evropské komise, komisař pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost

Závěrečné slovo pronese **paní Tuija BRAX**, předsedkyně Výboru pro právní záležitosti finského parlamentu, **pan Matti VÄISTÖ,** předseda výboru pro vnitřní věci finského parlamentu a **pan Jean-Marie CAVADA,** předseda Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci EP.

29/09/2006